

Бутинець Ю.Ф.	Майнові ресурси та фінансові кошти підприємства, відображені в пасиві його бухгалтерського балансу	Гура Н.О.	Початкова матеріальна та грошова база, виділена для реалізації мети діяльності підприємства
Баверк Е.	Окрема частина фінансових ресурсів, задіяних підприємством в оборот, для отримання доходу, що вони приносять	Бругенберг В.А.	Стрявання засобів (як майнових так і грошових) на виконання підприємством фінансово-господарської діяльності
Лазаришина І.Д.	Загальна вартість засобів виражена в грошовій, матеріальній і нематеріальній формах, що були інвестовані у формування його активів	Ільницький Ю.	Введення до дії підприємством залучених до нього ресурсів у вигляді грошових коштів або майна, матеріальних цінностей та нематеріальних активів

Але, кожне з цих визначень неповністю відображає сутність процесу формування і розміщення власного капіталу, тому їх не можна використовувати в загальному розумінні. Вживання того чи іншого поняття напряму залежить від форми діяльності підприємства, форми його власності, кількості засновників тощо.

І тому, ми пропонуємо провести уточнення поняття «формування і розміщення власного капіталу»

як об'єкта обліку та аудиту – це вид капіталу (майнового та грошового) за організаційно-правовою формою підприємства, розмір якого визначається установчими документами відповідно до діючого на день внесення чинного законодавства і є сукупністю пропорційних внесків засновників (або учасників) в майно під час створення підприємства для забезпечення у подальшому його статутної діяльності.

Література

1. Гріщенко І.В. Забезпечення стійкого розвитку підприємств малого і середнього бізнесу в Україні // Науковий вісник ВКІ «Реґіон: особливості розвитку і управління в умовах децентралізації влади». Вінниця: ТОВ «Меркьюрі-Поділля». 2015. С. 113-116.
2. Гріщенко І.В. Види інвестиційно-інноваційної політики підприємств України // Науковий вісник ВКІ «Економіка: сучасні проблеми та перспективи розвитку в кризових умовах». Вінниця: ТОВ «Меркьюрі-Поділля». 2014. С. 82-84.
3. Гріщенко І.В. Розвиток підприємств України на основі проектування інвестиційно-інноваційного потенціалу // Соціально-економічний розвиток України в умовах світової фінансової нестабільності: зб. наук. праць наук.-практ. конф. з міжнар. участю. 9 квітня 2014 р.- Вінниця: ВННІЕ ТНЕУ, 2014. С. 248 – 250.

УДК 658.147

ФОРМУВАННЯ ВНЕСКІВ ДО СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВ

Головащенко К. – ст. 3 курсу, гр. ЕППвн-31

Науковий керівник – викладач Гріщенко І.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Необхідність розгляду економічної сутності процесу формування власного капіталу обґрунтовує виокремлення його наступних функцій:

- основоположної (все майно, що було внесене до власного капіталу, складає майнову основу для ведення господарської діяльності підприємства під час його створення);

- регулятивної (визначається окрема частка кожного учасника, що має остаточний вплив в процесі розподілу майна під час виходу з підприємства);

- довгострокового фінансування (вкладення учасників використовуються підприємством протягом досить тривалого часу);

- організаційної (визначається організаційна структура підприємства, і тому являється фактором, що має вагомий вплив на процес управління підприємством);

- гарантійної (у більшості випадків гарантує виконання зобов'язань підприємства, що виникають перед третіми особами (контрагентами) в процесі його діяльності).

В основі досліджень проблемних питань обліку та аудиту власного капіталу покладено вивчення двох його базових концепцій – статичної і динамічної, що суттєво

сприяє процесу багатостороннього пізнання специфічних особливостей даного об'єкта дослідження. Якщо подивитись з точки зору теорії та практики бухобліку, то надалі залишається невирішеним питання стосовно доцільності оцінок власного капіталу або за історичною або за ринковою вартістю. Інша теорія, а саме, різноманітності балансів передбачає існування даних оцінок власного капіталу у паралельному застосуванні. Використання цього подвійного підходу до оцінки величини власного капіталу зумовлює виникнення об'єктивної необхідності у праві вибору суб'єктом господарської діяльності одного із методів оцінки: або методу «брутто», або методу «нетто».

Сутність методу «брутто» полягає в тому, що наявна інформація про неоплачений власний капітал має у собі самостійне значення, тобто розглядається як дебіторська заборгованість з послідуочим відображенням в активі балансу.

А метод «нетто», навпаки, надає можливість відображення заборгованості за внесками до власного капіталу в пасиві балансу підприємства як регулятив. Але, необхідно звернути увагу, що можливість

застосування того чи іншого підходу залежить насамперед від цілей діяльності підприємства.

Як вже зазначалося вище, внесками до власного капіталу можуть бути грошові кошти, матеріальні

цінності, або будь-що інше що має грошову оцінку та не заборонено ЗУ «Про господарські товариства». Детальніший перелік наведено у рис. 1.

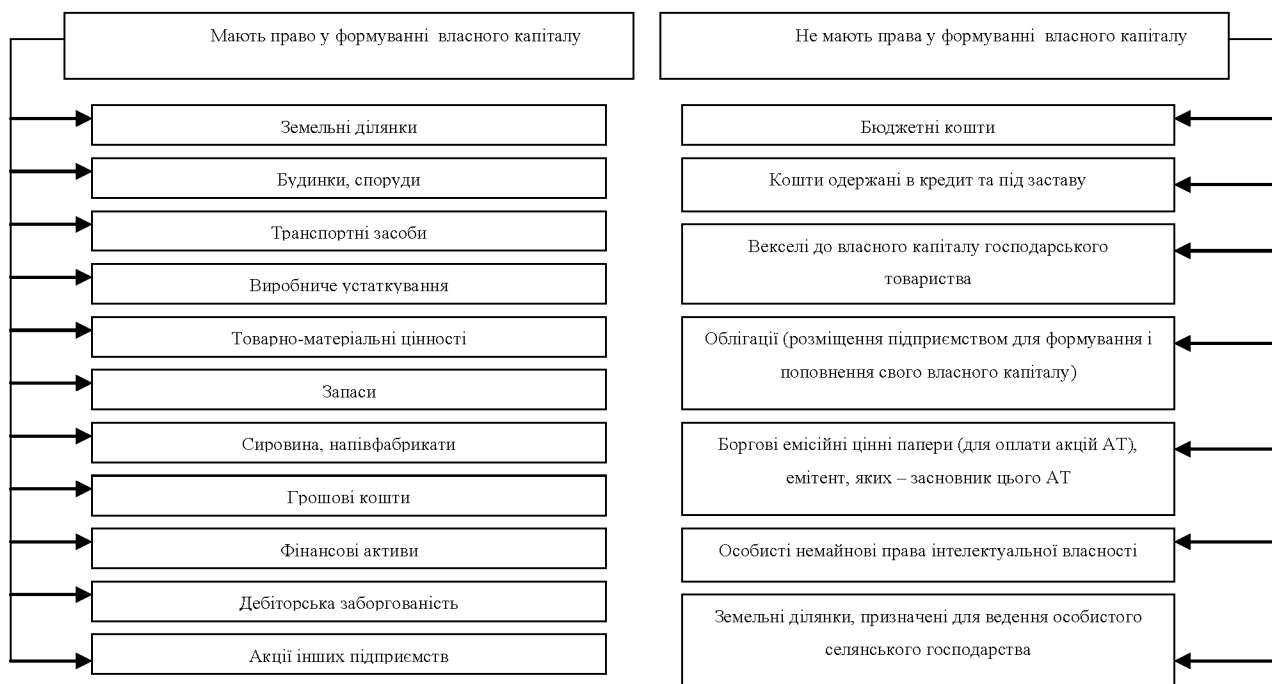

Рис. 1. Дозволені та заборонені види внесків до власного капіталу

Також, ЗУ «Про господарські товариства» власного капіталу (табл. 1) регламентуються граничні терміни формування

Таблиця 1

Граничні терміни формування власного капіталу

Вид організаційно-правової форми	Норматив розміру мінімального початкового внеску, що встановлений для кожного учасника	Регламентування терміну внесення початкового внеску	Регламентування максимального терміну формування власного капіталу
ВАТ	У розмірі 30 % номінальної вартості всіх акцій	До початку скликання зборів засновників	Протягом одного року із дня реєстрації товариства, але у випадку якщо більш ранній термін не затверджений зборами засновників
ЗАТ	У розмірі 50 % номінальної вартості всіх акцій		
ТОВ, ПАТ	Розмір самостійно визначається засновниками	До моменту реєстрації товариства	Протягом одного року із дня офіційної реєстрації товариства
Приватні підприємства			Самостійно встановлюється засновниками

Як видно з табл. 1, засновники вкладають грошові кошти та інші цінності до власного капіталу, а взаєм отримують акції та облігації за розміром яких одержують у подальшому прибуток. І тому, розглянемо основну модель прийняття стратегічних рішень щодо здійснення вкладень до власного капіталу на підприємстві. Сам процес прийняття такого рішення охоплює дві основні стадії: момент

виникнення бажання здійснювати внески до власного капіталу; затвердження внесків зборами засновників.

Персональний внесок співвласника формується з трьох основних елементів: базового (основного) внеску; додаткових особистих вкладень; дивідендів, спрямованих на збільшення персональної частки учасника.

Література

- Гріщенко І.В. Забезпечення стійкого розвитку підприємств малого і середнього бізнесу в Україні // Науковий вісник ВКІ «Реґіон: особливості розвитку і управління в умовах децентралізації влади». Вінниця: ТОВ «Меркьюрі-Поділля». 2015. С. 113-116.
- Гріщенко І.В. Види інвестиційно-інноваційної політики підприємств України // Науковий вісник ВКІ «Економіка: сучасні проблеми та перспективи розвитку в кризових умовах». Вінниця: ТОВ «Меркьюрі-Поділля». 2014. С. 82-84.